

حکایة الملک شهريار وأخيه شاه زمان (حکایة الصياد مع العفريت)

... وَقَبِلَ الْأَرْضَ وَدَعَى لَهُ بِدَوَامِ الْعِزِّ وَالنَّعْمِ، وَأَحْسَنَ مَا بِهِ تَكَلَّمَ وَأَعْلَمَهُ بِنَفْسِهِ فَقَالَ: أَيُّهَا الْمَلِكُ بَلَّغْنِي مَا اعْتَرَاكَ مِنْ هَذَا الَّذِي فِي جَسَدِكَ، وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْأَطْبَاءِ لَمْ يَعْرِفُوا الْحِيلَةَ فِي زَوَالِهِ، وَهَا أَنَا أَدَاوِيكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ وَلَا أُسْقِيكَ دَوَاءً وَلَا أَذْهُنُكَ بِذَهْنٍ. فَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ يُونَانَ كَلَامَهُ، تَعَجَّبَ وَقَالَ لَهُ: كَيْفَ تَفْعَلُ فَوَاللَّهِ إِنَّ أَبْرَأَتِي أُعْنِيكَ لَوْلِدِ الْوَالِدِ، وَأُنْعِمُ عَلَيْكَ وَكُلَّ مَا تَتَمَنَّاهُ فَهُوَ لَكَ، وَتَكُونُ نَدِيمِي وَحَبِيبِي. ثُمَّ إِنَّهُ خَلَعَ عَلَيْهِ وَأَحْسَنَ إِلَيْهِ وَقَالَ لَهُ: أَتُبْرُونِي مِنْ هَذَا الْمَرَضِ بِلَا دَوَاءٍ وَلَا دِهَانٍ؟ قَالَ: نَعَمْ أُبْرِيكَ بِلَا مَشَقَّةٍ فِي جَسَدِكَ. فَتَعَجَّبَ الْمَلِكُ غَايَةَ التَّعَجُّبِ ثُمَّ قَالَ: لَهُ: أَيُّهَا الْحَكِيمُ، الَّذِي ذَكَرْتَهُ لِي يَكُونُ فِي أَيِّ الْأَوْقَاتِ وَفِي أَيِّ الْأَيَّامِ، فَاسْرِعْ بِهِ يَا وَلَدِي. قَالَ لَهُ: سَمْعًا وَطَاعَةً. ثُمَّ نَزَلَ مِنْ عِنْدِ الْمَلِكِ وَاکْتَرَى بَيْتًا وَحَطَّ فِيهِ كُتْبَهُ وَأَدْوِيَّتَهُ وَعَقَاقِيرَهُ، ثُمَّ اسْتَخْرَجَ الْأَدْوِيَّةَ وَالْعَقَاقِيرَ وَجَعَلَ مِنْهَا صَوْلَجَانًا وَجَوْفَةً وَعَمِلَ لَهُ قَصَبَةً وَصَنَعَ لَهُ كُرَّةً بِمَعْرِفَتِهِ. فَلَمَّا صَنَعَ الْجَمِيعَ وَفَرَعَ مِنْهَا، طَلَعَ إِلَى الْمَلِكِ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَدَخَلَ عَلَيْهِ وَقَبِلَ الْأَرْضَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَمَرَهُ أَنْ يَرْكَبَ إِلَى الْمِيدَانِ وَأَنْ يَلْعَبَ بِالْكُرَّةِ وَالصَّوْلَجَانِ، وَكَانَ مَعَهُ الْأَمْرَاءُ وَالْحُجَّابُ وَالْوُزَرَاءُ وَأَرْبَابُ الدَّوْلَةِ...

👉 قَبِلَ الْأَرْضَ : زمين را بوسيد.

👉 دَعَى لَهُ بِدَوَامِ الْعِزِّ وَالنَّعْمِ: دعا كرد كه همواره عزت و نعمت برایش {پادشاه} مستدام و پایدار باشد.

👉 اعْتَرَاكَ: من "اعْتَرَى يَعْتَرِي اعْتِرَاءً، دچار شدی/ به تو رسید.

👉 لَمْ يَعْرِفُوا الْحِيلَةَ فِي زَوَالِهِ: راه حلی برای از بین بردن آن {بیماری} پیدا نکردند.

👉 أَنَا أَدَاوِيكَ: من داوی یداوی مداوای، من تو را درمان می کنم.

👉 لَا أَذْهُنُكَ بِذَهْنٍ: هیچ روغنی را به بدنت نمی مالم/ هیچ روغنی استفاده نمی کنم.

👉 إِنَّ أَبْرَأَتِي أُعْنِيكَ لَوْلِدِ الْوَالِدِ: اگر مرا درمان کنی/ شفا دهی، تو را نسل به نسل ثروتمند می کنم/ تو و همه نسلت را ثروتمند می کنم.

👉 تَكُونُ نَدِيمِي: همراه و همدم من می شوی.

👉 خَلَعَ عَلَيْهِ: لباسی را به او هدیه داد/ بخشید.

👉 الَّذِي ذَكَرْتَهُ لِي يَكُونُ فِي أَيِّ الْأَوْقَاتِ وَفِي أَيِّ الْأَيَّامِ: چیزی را که گفتی، کی و چه روزی است؟

👉 اسْرِعْ بِهِ: زود آن را انجام بده/ زود باش

👉 سَمْعًا وَطَاعَةً: به روی چشم/ اطاعت

👉 اِكْتَرَى بَيْتًا: خانه ای را اجاره کرد.

👉 حَطَّ فِيهِ كُتْبَهُ وَأَدْوِيَّتَهُ وَعَقَاقِيرَهُ: کتابها، داروها و گیاهان طبی اش را در آن گذاشت.

👉 اسْتَخْرَجَ الْأَدْوِيَّةَ وَالْعَقَاقِيرَ وَجَعَلَ مِنْهَا صَوْلَجَانًا: داروها و گیاهان را بیرون آورد و از آنها یک چوب چوگان ساخت.

👉 جَوْفَةً وَعَمِلَ لَهُ قَصَبَةً: توی آن را {چوگان} را خالی کرد و نی ایی را ساخت.

👉 قَصَبَةً: نی

👉 صَنَعَ لَهُ كُرَّةً بِمَعْرِفَتِهِ: با علم خود یک توپ برایش ساخت.

✚ **أَمْرُهُ أَنْ يَرْكَبَ إِلَى الْمَيْدَانِ وَأَنْ يَلْعَبَ بِالْكُرَةِ وَالصَّوْلَجَانِ:** از او {پادشاه} خواست تا به میدان برود و با توپ و
چوگان بازی کند.
✚ **الْحُجَابُ:** مفردها حاجب، دربان

إعداد: السيدة آقاجاني
مستوى المتعلم: متوسط ومتقدم

<https://telegram.me/mahadalzad>

<http://www.arabinet.ir>